

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.232/2020/12.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

A felperes:

Felperes1 (Cím2)

A felperes képviselője:

ügyvédi iroda dr. Babay Ákos ügyvéd, cím7)

Az alperes:

Alperes1 (cím8.)

Az alperes képviselője:

Dr. Imre András ügyvéd, cím9)

A per tárgya:

Hibás teljesítésből eredő kártérítés és járulékai megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 6.Gf.20.841/2020/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Járásbíróság 8.G.22.448/2017/64.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 38.100 (harmincnyolcezer-száz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A peres felek között 2012. május 14-én vállalkozási szerződés jött létre a felperes kajszibarackos ültetvényére jégvédőhálót tartó támrendszer létesítésére. Az alperes 2012 május, június hónapban leszállította a támrendszer elemeit a felperes ingatlanára, majd fel is építette a támrendszert. A kivitelezés során kapcsolatban maradt a rendszer olasz gyártójával (cég1 Srl.), aki az oszlopok közötti maximális 12 méter távolságot jóváhagyta. A jégvédőhálót a felperessel kötött szerződés alapján a cég2 Kft. helyezte el 2013-ban az alperes által már felépített támrendszerre.

[2] A felperes 2017-ben a jégvédőhálót március végén, április elején nyitotta ki. 2017. április 19-én a reggeli, délelőtti órákban az érintett területen intenzív havazás kezdődött és több órán keresztül mintegy 5-8 centiméter hó hullott. A hóesést követően a támrendszer betonoszlopai kevéssel a föld felett eltörtek, és a rendszer 10 óra körül összeomlott az alatta lévő kajszibarack ültetvényre. A szomszédos gyümölcsösben a 2010-ben 9 m oszloptávolsággal felépített jégvédőháló-rendszer állva maradt.

[3] A felperes a perbeli jégvédőháló-rendszer összeomlása okának megállapítása és a javítási költségek meghatározása érdekében közjegyző előtt előzetes bizonyítást kezdeményezett. Az előzetes bizonyítási eljárásban 2017. július 15-én készített szakvélemény szerint a támrendszer összeomlásának alapvető oka az volt, hogy a tervezés és a kivitelezés során nem tartották be az oszloptávolságra vonatkozó gyártói előírást. A támrendszer, a tönkrement rendszer teljes elbontásával és újratelepítésével valósítható meg, az újjáépítés költsége 2012. évi árakon számolva 8.524.814 forint.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes kereseti kérelmében 8.524.814 forint kártérítés és kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest hibás teljesítés folytán a támrendszer újjáépítésének költsége címén.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a támrendszer a jégvédőháló telepítésére alkalmas volt. A tám- és jégvédőháló-rendszer kizárólag a jégeső elleni védelemre szolgál. A felperes a jégvédőhálót havazáskor rendeltetésellenes módon használta kifeszített állapotban, ez okozta a rendszer túlterhelését, ezért a kárt a felperes maga okozta. Hivatkozott arra is, hogy a kivitelezést a gyári utasításoknak és szabványnak megfelelően végezte el, így felróhatóság nem terheli.

Az első- és másodfokú ítélet

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a perbeli rendszert nem havazás elleni védelemre tervezték, erre már a rendszer jégvédőháló megnevezéséből következtetni lehetett, ezért az alperes nem teljesített hibásan. Az elsőfokú bíróság arra hivatkozva nem fogadta el az előzetes bizonyítási eljárásban készített szakértői véleményt, hogy a szakértő nem adott számot az általa alkalmazott módszerről, és nem volt figyelemmel a hó és jégeső csapadékok eltérő viselkedésére és ennek a rendszer terhelhetőségére vonatkozó eltérő hatására, továbbá a szakértő az oszloptávolsággal kapcsolatos tervezési hiba megítéléséhez szükséges statikai számításokhoz nem rendelkezik kompetenciával.

[2] Az elsőfokú bíróság a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleményét (8.G.22.448/20167/48.) fogadta el ítélezésének alapjául, amely szerint a jégvédőhálórendszer tönkremenetelét a lehullott hó és a szél által együttesen előidézett túlterhelés okozta.

[6] A másodfokú bíróság jogerős közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét megfellebbezett részében megváltoztatta, és megállapította az alperes kártérítési felelősségét a 2017. április 19. napján a cím10 szám alatti ingatlanon lévő kajszibarack ültetvényen bekövetkezett káreseményből eredő kárért.

[7] A jogerős közbenső ítélet értelmében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból az a jogi következtetés vonható le, hogy az alperes hibásan teljesített. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a per eldöntése körében nem annak volt jelentősége, hogy támrendszernek kizárólag a jégeső ellen kellett-e védelmet nyújtania vagy sem, hanem annak, hogy a szabadban lévő támrendszernek bírnia kellett-e a lehulló csapadék súlyát és a széllekedéseket. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a támrendszer rendeltetésszerű használata körében elvárható, hogy az bírja a vis maiornak nem minősülő időjárási viszonyokat.

[8] A jogerős közbenső ítélet értelmében a felperesnek a jégvédőháló létesítésével az ültetvény káros időjárási hatásoktól történő megvédése volt a célja. Ez csak úgy érhető el, ha a támrendszert már a jégeső várható előfordulása előtti időszakban kinyitják, és az a termés betakarításáig nyitva marad. Ebből következően a támrendszernek ellen kell tudni állnia a márciustól októberéig tartó időszakban előforduló valamennyi – nem vis maior jellegű – időjárási viszontagságnak.

[9] A perbeli havazás és szél nem volt extrém értékű, ezért az előzetes bizonyítás során kirendelt szakértő, és a perben kirendelt szakértő szakvéleményében foglaltakat együttesen mérlegelve megállapítható, hogy a támrendszer összeomlásának alapvető oka az volt, hogy a tervezés és a kivitelezés során nem tartották be a kívánatos és szükséges oszloptávolságot. E hiányosság megállapításához nincs szükség, annak statikai számításokkal kinyerhető pontos ismeretére, hogy a kivitelezett támrendszer hány centi hó súlyát bírta volna el, elegendő annak egyértelmű rögzítése, hogy a támrendszer a hó súlyától és a széllekedésektől omlott össze. Minderre tekintettel az alperes hibásan teljesített, ezért a vele okozati összefüggésben álló kár megtérítésére köteles.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] A jogerős közbenső ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Az alperes előadása szerint a jogerős közbenső ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 277. § (1) bekezdését, 305. §-át, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 13. § (1) bekezdés e) pontját, 164. § (1) bekezdését, 177. § (1) bekezdését, 182. § (3) bekezdését, valamint a 183/A. § (3) bekezdését, 206. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését.

[11] Az alperes felülvizsgálati kérelmének indoklásában hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok iratellenes, logikátlan és okszerűtlen mérlegelésével jutott helytelen jogi következtetésre. Álláspontja szerint az szakértői bizonyítást igénylő kérdés, hogy az alperestől megrendelt támrendszer funkcióját illetően mi elleni védelemre szolgál. Az elsőfokú bíróság ennek tisztázására rendelt ki igazságügyi szakértőt, és ítéletében megindokolta, hogy miért nem fogadta el az előzetes bizonyítás során kirendelt szakértő véleményét. Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy az előzetes bizonyítási eljárásban készült szakvélemény nem alkalmas arra, hogy az ítékezés alapjául szolgáljon. E szakvélemény hiányos, és statikai szakértői kompetencia hiányában a szakvélemény perbeli kiegészítése szóba sem jöhetett.

[12] Az alperes felülvizsgálati érvelése értelmében a bizonyítékok szabad mérlegelése nem jelenti azt, hogy a szakértői vélemények eltérő ténymegállapításai és következtetései között a bíróság szabadon választhat. Jelen esetben az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt szakértő által adott véleményt ki kellett zárni a bizonyítékok közül kompetencia hiányában és amiatt, mert a perbeli támrendszer telepítését követően 4 évvel kibocsátott gyártói brosúra adatait vette figyelembe a 2012-ben telepített rendszer előírásaiként. Ebből a bizonyítatlanság Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti következményeit a felperes terhére kell értékelni. A

másodfokú bíróság okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt szakértő szakvéleménye alkalmas a bizonyításra.

[13] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy a két szakvélemény megállapításai ellentétesek, így azokat együttesen nem lehet értékelni. A releváns szakkérdések körében a számítások elvégzéséhez megfelelő kompetenciája a perben kirendelt szakértőnek volt, akinek a nyilatkozataiból megállapítható, hogy a hó és a jég ellen nem lehet egyféleképpen védekezni, emiatt egy jégvédő rendszertől nem várható el az, hogy a hőterhelés ellen is védjen. A perben kirendelt szakértő figyelembe vette azt is, hogy az alperes kizárólag a támrendszer felállítását végezte, így felelősség nem terhelhette a jéggháló telepítéséért.

[14] Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a jogerős közbenső ítélet önellentmondó megállapításaira és arra is, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével összefüggésben az indokolási kötelezettségét [Pp. 221. § (1) bekezdés] is megsértette.

[15] Állította, hogy a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 182. § (3) bekezdését, valamint 183/A. § (3) bekezdését, amikor az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő véleményét annak ellenére vette figyelembe, hogy e szakértő véleményének aggályossága egyértelműen megállapítható. Érvelése értelmében téves és a kirendelt szakértő véleményével ellentétes a másodfokú bíróság azon megközelítése, amely szerint a perben nem az vizsgálendő, hogy a támrendszer mi ellen véd, milyen terhelésre méretezték. A valós tényekkel ellentétben állónak tartotta annak megállapítást is, hogy az 5-8 cm vastag hótakaró nem tekinthető vis maiornak.

[16] Az alperes arra is hivatkozott, hogy a felperes használta rendeltetésellenesen a jégvédelem ellen tervezett rendszert, amit nyitott, kifeszített állapotban hagyott az időjárási előrejelzés ellenére, holott várható volt 2017. április 19-én az erős havazás. Az nem mentesíti a felperest a rendeltetésszerű használat alól, hogy a jégghálórendszer meglazítása időt és munkaerőt vesz igénybe. Bizonyította, hogy a támrendszer telepítése során szakszerűen járt el, és a perben kirendelt szakértő szakvéleményével az is igazolható, hogy a támrendszer kizárólag a felperes szakszerűtlen használata következtében omlott össze.

[17] Szerinte az oszloptávolság gyártói előírásnak való megfelelését tanúvallomásokkal és gyártói leírással is megfelelően bizonyította. Ebből következően okszerűtlen az a következtetés, hogy a támrendszer összeomlásának a megfelelő oszloptávolság hiánya volt az oka.

[18] Az alperes kifejtette, hogy tanúvallomásokkal és a perben kirendelt szakértő véleményével alátámasztható, hogy a jégghálórendszer nem alkalmas az összefüggő hőterhelés megtartására, különösen nem szélben. Miután a jégghálóháló teher viselésére nem alkalmas, így sem tervezési, sem kivitelezési hibát nem lehet megállapítani.

[19] Az alperes felülvizsgálati kérelmében vitatta, hogy a 2017. április 19-i időjárás nem volt extrémnek nevezhető.

[20] Az alperes előadta, hogy a támrendszer telepítésekor eleget tett a Ptk. 277. § (1) bekezdésében írt követelményeknek, az általa kivitelezett támrendszer alkalmas volt a jégghálóhálórendszer telepítésére ennek folytán a jég elleni védelemre. Az általa telepített támrendszer minőségileg kifogástalan volt, az a gyártó által meghatározott oszlop- és sortávolsággal készült, és alkalmas volt a felperes által meghatározott célra. A jég elleni védelemre szolgáló hálót arra fel lehetett szerelni. Miután a megrendelésben szereplő minőségben és mértékben szállította le és valósította meg támrendszert, így teljesítése megfelelt a jégghálóháló alátámasztására szolgáló funkciónak, az ezzel kapcsolatos statikai követelményeknek, ezzel ellentétes releváns bizonyíték nem merült fel a perben, így a jogerős

közbenső ítélet sérti a Ptk. 305. § (1)-(3) bekezdésében foglaltakat, és az 1/2012. (VI. 21.) PK vélemény rendelkezéseit.

[21] Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra is, hogy a másodfokú eljárás során eljáró bírók elfoglaltsága folytán sérült az ügyének független bíró által történő elbírálásához való alapvető emberi, valamint alkotmányos joga. E körben rámutatott, hogy az alperest olyan jogi képviselő képviseli, aki a Kecskeméti Törvényszék bíróival korábban munkakapcsolatban álló személlyel és/vagy hozzátartozóival, illetve érdekeltiségébe tartozó cégekkel szemben lát el évek óta jogi képviseletet, ami a Kecskeméti Törvényszék bíróiban személyes előítéletet eredményezett az alperes jogi képviselőjével szemben.

[22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[24] A Kúria – a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint – a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a jogerős közbenső ítéletet és megállapította, hogy a jogerős közbenső ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

[25] A perbeli esetben az első- és a másodfokú bíróság ugyanabból a tényállásból kiindulva jutott az alperes felelősségének kérdésében eltérő jogi következtetésre. A bírói gyakorlat egyöntetű abban, hogy a másodfokú bíróságot megillető reformatórius jogkörből adódóan nincs akadálya annak, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított és általa is elfogadott tényállás alapján az elsőfokú bíróságéval ellentétes jogi következtetésre jusson, és erre tekintettel változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét (BH2001.323.).

[26] A bírói gyakorlatnak megfelelően a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabály [Pp. 206. § (1) bekezdés] megsértése csak akkor állapítható meg, ha az ügy elbírálása szempontjából releváns tényállás feltáratlan maradt, a bíróság által megállapított tényállás iratellenes vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz. Egyebekben a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban – annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt – nem kerülhet sor (BH2012.179.).

[27] Önmagában az, hogy a felülvizsgálati kérelemben kifejtettek szerint az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna – ahogyan az elsőfokú ítéletben erre sor is került –, önmagában nem ad alapot a bizonyítékok felülvizsgálati eljárásban történő felülmérlegelésére.

[28] Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott (közbenső) ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni [Pp. 206. § (1) bekezdés, Kúria Pfv. I. 21.474/2011/10. sz. ítélete, közzétéve: BH2013.119.II.]. A perbeli esetben pedig ez nem állapítható meg.

[29] A másodfokú bíróság a Pp. 177. § (1) bekezdésének megsértése nélkül értékelte az előzetes bizonyítási eljárás keretében kirendelt szakértő szakvéleményét. A bizonyítékok szabad mérlegelésének elvét nem sértette, amikor a perben és az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt szakértők véleményét egybevetve és együttesen értékelte, és közbenső ítéletét megfelelően megindokolva [Pp. 221. § (1) bekezdés] kellő magyarázatát, logikus okát adta annak, hogy a perben kirendelt szakértő véleményének statikai számításokkal kapcsolatos megállapításait az elsőfokú bíróság jogi álláspontjához képest miért értékelte eltérően. Ebből pedig logikai uton juthatott az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetésre az alperes felelősségét illetően.

[30] A másodfokú bíróság helyes kiindulópontja volt, hogy a Ptk. 305. § (1) bekezdése szerinti hibás teljesítés a Ptk. 277. § (1) bekezdésével összhangban megállapítható akkor, ha a szolgáltatás a rendeltetéséből következő használatra, illetve a szerződéssel elérni kívánt célnak megfelelő használatra nem alkalmas. A másodfokú bíróság közbenső ítéletének [18] pontjában megindokolta azt a jogi álláspontját, hogy a támrendszer esetében a szerződésszerű teljesítéshez elvárható, hogy a támrendszer bírja a vis maiornak nem minősülő időjárási viszonyokat. A peres felek közötti szerződésből egyértelműen megállapítható, hogy a felperes szerződéses érdeke az volt, hogy olyan támrendszer kerüljön megépítésre, amelyre felhelyezett jégvédőhálók megvédik a barackos ültetvényét az időjárási viszontagságoktól.

[31] A megépített támrendszer rendeltetésszerű használatának minősíthető az, hogy – a felhasználói szokásoknak megfelelően – márciustól kezdődően október végéig a támrendszerre helyezett jégvédőhálók kinyitásra kerülnek, hiszen ebben az időszakban szükséges a gyümölcsös ültetvény megóvása. Helyes mérlegeléssel jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a káresemény bekövetkeztekor az 5-8 centiméteres havazás és az ehhez társuló széllelkések nem voltak olyan kilengést mutató, a tavaszi időjárási viszonyoknak szokásosként nem minősíthető, vis maior jellegű időjárási körülménynek, ami ellen való védekezés körében a támrendszerrel kapcsolatos elvárások már nem érvényesültek.

[32] A másodfokú bíróság jogi álláspontját helyesen ismertette, a bizonyítékok szabad mérlegelése alapján jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú bíróságtól eltérően az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt szakértő szakvéleményét az ítélezés alapjául el lehet fogadni. A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy amennyiben nem a kiépített védelmi rendszer elnevezésének tulajdonítunk kiemelkedő jelentőséget, hanem a szerződéses érdekből kiindulva állapítjuk meg azt, hogy mi elleni védelemre szolgál az alperes által megvalósított támrendszer, úgy okszerű és logikus az a következtetése is, hogy a teljesítési hiba tekintetében elfogadható az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt szakértő szakvéleménye szemben azzal a perben kirendelt szakértő véleményéből következtetett jogi állásponttal, hogy ha a támrendszer nem hőterhelésre lett tervezve, ezért alperesi kivitelezési hibát sem lehet megállapítani.

[33] A másodfokú bíróság megalapozottan tekintette az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt szakértő véleményét aggálytalannak tekintettel arra, hogy a szakvélemény nem homályos, nem hiányos és a per egyéb releváns adataival sem áll ellentétben. Mindezek alapján helyességéhez nyomatékos kétség nem fér, így az ítélezés kiindulópontjaként használható volt [182. § (3) bekezdés, 183/A. § (3) bekezdés].

[34] Nem volt akadálya annak sem, hogy a másodfokú bíróság a perben kirendelt szakértő szakvéleményét, és az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt szakértő szakvéleményét együttesen mérlegelve foglaljon állást az alperes hibás teljesítésének kérdésében. A másodfokú bíróság közbenső ítéletének [20] pontjában e tekintetben is részletesen kifejtette álláspontját, amelynek kiindulópontja azért helyes, mert az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt szakértő nem végzett statikai számításokat, így ezzel kapcsolatos ellentét, ellentmondás a perben kirendelt szakértő véleményével összevetve nem állapítható meg. Megindokolt álláspont az is, hogy miután a perben kirendelt szakértő rögzítette 48. számú szakvéleményének 4. oldalán, hogy statikus szakértőként jégvédő támrendszert még nem értékelt, így megállapításai a statikai számítások körében nem lehetnek perdöntőek.

[35] Mindezek mellett annak megállapításához, hogy mi volt a támrendszer összeomlásának alapvető oka, nem statikai számítások végzésére van szükség. Különösen az ugyanezen időjárási viszonyoknak kitett szomszédos, 9 m-es oszloptávolságú támrendszer sértetlenségére tekintettel nem okszerűtlen az a következtetés, hogy a perbeli támrendszer összeomlásának alapvető okául az jelölhető meg, hogy a tervezés és a kivitelezés során nem tartották be a kívánatos és szükséges oszloptávolságot. Ennek megállapításához pedig a

szakértői vélemények azon együttes adatai szolgáltak, hogy a támrendszer a hó súlyától és a széllelkésektől omlott össze.

[36] A másodfokú bíróság mindezek alapján a Pp. 164. § (1) bekezdésének megsértése nélkül állapította meg, hogy a felperes eleget tett bizonyítási kötelezettségének, igazolta az alperes hibás teljesítését.

[37] Az alperes felülvizsgálati kérelmében előadottak alapján a másodfokon eljáró bíróság bírónak elfogultságára nem lehetett következtetni, ezért a jogerős közbenső ítélet nem sérti a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontját sem.

[38] E körben a Kúria értékelte, hogy az alperes az eljárás során elfogultsági kifogást nem terjesztett elő, továbbá a más perekben, más felek közötti jogvitában tett bírói nyilatkozatoknak jelen ügyre vetített közvetlen kihatása nem lehet. Egyebekben pedig az általa hivatkozott körülményekből csak saját meggyőződése és annak indokai olvashatók ki, de nem lehet következtetni arra, hogy bármilyen tekintetben sérült volna a jogvita pártatlan elbírálásához fűződő érdeke, és az ezzel kapcsolatos alapjoga [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]. Ezért nem volt relevanciája az alperes felülvizsgálati kérelmében nagyszámban hivatkozott, de más tényállás mellett irányadó esetjognak.

[39] A kifejtettek értelmében a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[40] Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés, Ptk. 277. § (1) bekezdés, 305. §, Pp. 13. § (1) bekezdés e) pont, 164. § (1) bekezdés, 177. § (1) bekezdés, 182. § (3) bekezdés, 183/A. § (3) bekezdés, 206. § (1) bekezdés és 221. § (1) bekezdés.

[41] BH2001.323., BH2012.179., Kúria Pfv. I. 21.474/2011/10. sz. ítélete, közzétéve: BH2013.119.II.

A döntés elvi tartalma

[42] Abban a tekintetben, hogy hibás-e az alperesi teljesítés, döntő jelentősége van a szerződéssel elérni kívánt célnak. A növények védelmére létesített jégvédőháló-rendszerrel, az annak alátámasztására szolgáló támrendszerrel elvárható, hogy a vis maiornak nem minősülő időjárási körülmények között is alkalmas legyen a rendeltetés szerinti használata.

Záró rész

[43] Az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amely áll a felperes jogi képviselével kapcsolatosan felmerült, és a Kúria által a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdésének megfelelően megállapított, 5 munkaórában számított, áfát is tartalmazó ügyvédi munkadíjból.

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2001. (III.6.) Korm. rendelet 27. § (1) bekezdése folytán tárgyaláson kívül bírálta el.

[45] A közbenső ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Cseh Attila s.k. bíró